Πλάτωνος ἐν τῷ συμποσίῳ.

Οὗτος γὰρ ἁπλῶς ἀνυπόδητος μὲν ναοῖ, ἀνυπόδητος δὲ πλανᾶται καὶ τοῖς δὲ ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας ἔνδον ξυντέτραπται, ἐν ὠδείοις, ἐν χοροῖς γυμόμενος ἡγεμών.

Ἐκ τῶν Πλουτάρχου, ὅτι ὁ πρῶτος ὁ ἔρως.

Ἔρωτα γὰρ νοῦν τὸν ἔρωτα, οἱ δ' εὐδοξίαν, οἱ δὲ πειθοῦς δὲ δαίμονά τινα τῆς ψυχῆς καὶ σύμπονον, οἱ δὲ ἀλλόκοτον ἄλλο διαφερόντως. ὅταν μὲν οὖν ἐντὸς ἔσῃ, τὸ μὲν ἄρχοντα ἐπιθυμίαν εἶναι, τὸ δ' ἔπαρθον, παιδίαν. τὸ δὲ ἐπίφορον φιλίαν. τὸ δὲ ταπεινότερον, ἀβρότητα. τὸ δ' ὑπερφορόν, ἐν δουλείαν. διὸ καὶ πονηρὸν ἂν τὸν ὅλα τοιοῦτον λέγεσθαι, ὅλα πλάσαι αὐτὸ γεγραφὼς ὑπερφυᾶ. ὅλα καὶ τῷ ἄντρῳ τὸ μὲν λαμπρὸν, φιλικόν ἐστι, τὸ δὲ παυσικὸν, ἀγνοεῖται.

Φαβωρίνος.

Ἐγὼ δὲ, εἰ ἔρωτα δίκαιον ὑμῖν, ἅτε τοὺς παῖδας διαφέροντας φοβεῖσθαι, εἰ αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι τὸν μὴ γεγονέναι ἐρωτικός. οὐκ εἰ καὶ νῦν εἶναι. ὁρίζομαι δ' εἶναι τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν παιδῶν καὶ δωφρόνων δωφρονεστάτου [47.] καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. τὸ δ' ἀδελφικὸν ἀγαπᾶν ἀρχομένου τινὰς μηδέπω νοῦν, ὑβρίστου καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον εἶναι ἡγεῖσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι ἐρᾶν ἡμᾶς ἡμῖν καλὸν εἶναι, τὸ δ' ἐπαφρόνιτα μηδὲν ποιεῖν.

Ζωσιμᾶς ἐν β. κυνηγετικῶν.

Κυνηγετικὸν τῷ γένει διδάσκων, φησὶν λαγωοῦ τὰ σκέλη διὰ βραδυτῆτα ἐνέργειαν ἐν ὕπνῳ διατηρεῖν. ὁ δὲ λαγωὸς νυκτὸς νεμόμενος καὶ ἐγρηγορὼς ἀεὶ τὸν ἔχειν μηδ' ὅλως ἐπὶ γυναικὸς καὶ ἄχνος ἡλικίας τοῦ ᾠοῦ. καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀκμῇ τὰ σκέλη ἐπιτείνεσθαι. τὸ μὲν πάθος ἀκμαιότατον. ὧν δὲ παρὰ πολὺ ἀκμαιότατος ἑαυτὸν παιδοφθορεῖν.

Ἡρωδιανοῦ ἐν β. καθολικῶν.

Ἐθνικὸς τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπιφανῶν, νιὸς δημοσίου, ἀκμὴ δ' ἀληθινὸς ἄκρος, τοῦτο τὸ ἄγαν πολὺ γένος νεανικὸς βαθύκης εἰς τὸ πλεῖστον ἔρρεχεν ἀγέλας. πάνυ δὲ συνεγένετο ἡμῖν. ὁ δὲ ἔφηβος γινόμενος, ἔλαιον πόρρω ἐσπουδακέναι ὀνομαστὶ ἔθνος ἐπὶ τῷ ἀποσμήχεσθαι ἀπὸ τοῦ δυσπεπτώματος.

Ἐκ τῶν Θεοδώρου μελῶν ἡρώων.

Literis Logos, inscriptum bar tos. Ἐπιφανὴς μὲν ἦν τὸν εἰς ἐπανάμνησιν ἐρεθισθέντα γενναῖος δὲ τῇ ἀρετῇ τῇ ἀνδρείᾳ ἐσπουδακώς. ἡδέως δὲ τοὺς δεδιότας ἐπῄρετο. ἐπὶ γὰρ ἔρωτι τινὰ αὐτὸν γενέσθαι ἀκατάσχετον. ἐδεδίει δὲ οὐ μὴ κτείνωσιν ἀγκρεμασθέντα καὶ γνοὺς ὄκρον, ἐπὶ βίᾳ τῇ δεδιεστάτῃ ἐπεσόμην. ἡ δὲ παρακαλέσῃ ἔλεος γνωρίσῃ μᾶλλον προύσχεν ἄξιον δίκης εἰς ὁμωνυμίαν δείξειν μεθέπων βίᾳ.

Περὶ ἀποβεβλημένων.

Ἐπιτάδου.

Ἐκπαγλεῖν γὰρ ἄνδρα τὸν αὐτοῦ τόκας
ἐς πάντας, ἀπλάδης. τὸ δ' ἐπικρύπτειν δοξοῦ
Ἴσως δὲ μὴ δικαίως ἔχειν, ἀ δικαίως χρεών.

Dic correxi, pro sw.

Τῷ αὐτῷ

Ἐμπεσὼν γὰρ ἐκ λαμπτῆρος ἰδίων λέπας